

บทที่ 6

สรุป ปัญหาที่เกิดจากการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ความนำ

บทที่ 6 จะเป็นการสรุปผลการศึกษาเรื่องสาวประเภทสอง รวมทั้งปัญหาที่พบในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ และจะนำเสนอข้อเสนอแนะของผู้วิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1. ข้อเสนอแนะทางวิชาการเป็นเรื่องของการนำเสนอข้อเสนอแนะที่ได้นี้เพื่อนำไปใช้ประกอบการพิจารณาและดำเนินการวิจัยต่อไป 2. ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ และสุดท้ายเป็นการนำผลการวิจัยไปใช้ในการนำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่อาจจะเกิดขึ้นกับผู้ปกครองที่มีบุตรหลาน และเมื่อมีปัญหาดังกล่าว เหล่านี้แล้ว ผู้ปกครองควรที่จะได้ทราบถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา รวมทั้งนักจิตวิทยาที่ให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้สามารถจะนำความรู้ที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้ไปใช้ประโยชน์ได้ในโอกาสต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสองว่ากลุ่มเพื่อนและอาชีพ เป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสองเป็นอย่างมาก เนื่องจากสาวประเภทสองให้ความสำคัญกับเพื่อนและอาชีพที่ตนเองทำอยู่ รวมทั้งการตัดสินใจแปลงเพศของสาวประเภทสองเกิดขึ้นจากการตัดสินใจด้วยตัวของตัวเองเป็นหลักใหญ่

นอกจากนี้ทำให้ได้ทราบถึงขั้นตอนและวิธีการทางการแพทย์ในการแปลงเพศว่าขั้นตอนในการผ่าตัดนั้นต้องผ่านกระบวนการสำคัญ ๆ หลายขั้นตอนก่อนถึงขั้นตอนการผ่าตัดแปลงเพศ เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดข้อผิดพลาดในการผ่าตัด ทั้งนี้ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้เข้ารับการผ่าตัดด้วย ส่วนในเรื่องของการปฏิบัติตัวก่อนการผ่าตัดและหลังจากที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว พบว่าหลังจากที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว ผู้ที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศจะมีวิธีการปฏิบัติตัว รวมทั้งการปรับตัวให้เข้ากับชีวิตใหม่ซึ่งต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ความพยายามและความอดทนในการฟันฝ่าเพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเหล่านั้น เพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของคนในครอบครัวและคนในสังคมได้ต่อไป

ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้ใช้ระยะเวลาอันพอสมควรในการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งได้ออกภาคสนาม โดยใช้วิธีการวิจัยทางมานุษยวิทยา การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม สิ่งเหล่านี้ผู้วิจัยได้พบและต้องใช้ความพยายามในการเข้าไปติดต่อพอสมควร ดังนั้นปัญหาที่ผู้วิจัยได้ประสบมาพอสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการค้นหากลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยต้องใช้เวลาอันมากในการหากลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มสาวประเภทสองส่วนใหญ่จะไม่ค่อยเปิดเผยตัว

2. ปัญหาการแยกแยะระหว่างสาวประเภทสองที่ยังไม่ได้ผ่าตัดแปลงเพศกับสาวประเภทสองที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้ว เป็นเรื่องที่ยากมากที่ผู้วิจัยจะทราบว่าสาวประเภทสองคนไหนแปลงเพศแล้วหรือยังไม่ได้แปลงเพศ เพราะถ้าดูจากการแต่งกายและสรีระต่าง ๆ ภายนอกก็จะไม่สามารถบ่งบอกได้ว่าสาวประเภทสองเหล่านั้นแปลงเพศแล้วหรือยังไม่ได้แปลงเพศ ทำให้กลายเป็นปัญหาและอุปสรรคกับผู้วิจัยเป็นอย่างมาก

3. ปัญหาการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยทำการศึกษา นั้น ถ้าไม่มีผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้วิจัยและรู้จักกับสาวประเภทสองเป็นอย่างดี เป็นผู้แนะนำหรือพาผู้วิจัยเข้าไปพบ และทำความรู้จักแล้ว ผู้วิจัยก็จะเข้าถึงตัวของสาวประเภทสองยากมาก เพราะสาวประเภทสองไม่ต้องการที่จะเปิดเผยตัวเองให้กับคนแปลกหน้าที่ไม่สนิทสนมคุ้นเคยเข้าไปศึกษาหรือเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของเขา

4. ปัญหาหากลุ่มตัวอย่างมีเวลาให้กับผู้วิจัยน้อย เนื่องจากสาวประเภทสองต้องทำงานแข่งกับเวลา จึงมีเวลาว่างน้อย

5. ปัญหาการเดินทาง เนื่องจากสาวประเภทสองที่ผู้วิจัยศึกษานั้นบางคนอยู่ต่างจังหวัดและจะมีเวลาให้แก่ผู้วิจัยในช่วงเวลากลางคืน ดังนั้น ผู้วิจัยจะประสบกับปัญหาทางด้านของการเดินทางไปพบกับกลุ่มตัวอย่าง

6. ปัญหาเรื่องการนัดหมาย เนื่องจากสาวประเภทสองบางคนผู้วิจัยยังไม่เคยเห็นหน้า แต่ได้รับการแนะนำจากผู้รู้จัก ทำให้การค้นหายากลำบาก

7. ปัญหาการนัดนัดและผิดเวลานัดหมายของสาวประเภทสอง การนัดพบกลุ่มตัวอย่างแต่ละครั้งผู้วิจัยต้องรอนานมาก เนื่องจากสาวประเภทสองจะลืมนัดหมายกับผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยต้องเสียเวลารอนานมากที่จะได้พบและพูดคุย

8. ปัญหาหากลุ่มตัวอย่างเกิดความเบื่อหน่าย เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างหลายคนได้บอกกับผู้วิจัยว่าเคยถูกนัดพูดคุยจากนักเรียน นักศึกษาจากสถาบันต่าง ๆ ที่มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของการแปลงเพศสาวประเภทสองรู้สึกเบื่อหน่ายกับคำถามที่ไม่มีมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าว่าจะถามอะไร คำถามนำเข้าสู่คำถามไม่กล้าพูดคำถาม ทำให้สาวประเภทสองไม่อยากจะรับนัดพูดคุยและให้สัมภาษณ์กับใครอีก

9. ปัญหาการวางตัวของผู้วิจัย เนื่องจากสาวประเภทสองบางคนจะกล่าวพาดพิงถึงสาวประเภทสองอีกคนหนึ่ง ดังนั้นผู้วิจัยต้องระวังคำพูดในการพูดเป็นอย่างมากเพื่อป้องกันไม่ให้ตนเองเป็นสาเหตุให้ทั้งสองฝ่ายเกิดการทะเลาะวิวาทกัน

10. ปัญหาภัยที่จะเกิดขึ้นกับตัวของผู้วิจัย เนื่องจากสถานที่ทำงานของสาวประเภทสองบางแห่งไม่เหมาะสมกับการที่ผู้วิจัยจะเข้าไปศึกษาเพียงคนเดียว โดยเฉพาะผู้วิจัยที่เป็นผู้หญิง เพราะในสถานที่เหล่านั้นไม่ได้มีเพียงแค่สาวประเภทสองกับผู้วิจัยเพียงสองคนเท่านั้น ยังมีบุคคลอื่นอยู่ด้วย เช่น คนที่ดื่มเหล้าแล้วเมาไม่ได้สติ หรือ คนรักของสาวประเภทสอง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

1.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาอย่างเจาะลึก ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนี้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาจากกลุ่มเป้าหมายเพียงฝ่ายเดียว ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะศึกษามุมมองในด้านต่าง ๆ ของสมาชิกภายในครอบครัว อาทิเช่น บิดา มารดา พี่ น้อง และเพื่อน เพื่อจะได้รับข้อมูลที่หลากหลายในหลาย ๆ ด้านนำมาประกอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รัดกุมเพื่อวิทยานิพนธ์ในเรื่องใกล้เคียงกันนี้จะเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.2 เนื่องจากกลุ่มประชากรที่จะทำการศึกษานั้นเป็นบุคคลที่เข้าถึงค่อนข้างยาก ดังนั้นผู้ที่จะทำการวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะมีผู้ช่วยวิจัยเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประชากรในกลุ่มที่ต้องการศึกษาวิจัยซึ่งก็คือสาวประเภทสอง หรือเพศชายที่แปลงเพศมาเป็นเพศหญิง เพื่อที่จะได้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้

1.3 การเข้าพบกลุ่มเป้าหมายในครั้งแรกควรจะหาเพื่อนที่จะเข้าไปพร้อม ๆ กับผู้วิจัย เนื่องจากสถานที่บางสถานที่ไม่เหมาะสมกับการที่ผู้วิจัยจะเข้าไปเองโดยลำพัง

2. ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

2.1 ผู้วิจัยควรที่จะนัดหมายกับกลุ่มตัวอย่างในวันที่กลุ่มตัวอย่างมีเวลาว่าง ซึ่งผู้วิจัยควรที่จะติดต่อและติดตามสาวประเภทสองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้วิจัยมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นที่อยากจะพบและพูดคุยกับเขาอย่างแท้จริง อีกทั้งเป็นการย้ำเตือนวันและเวลาที่นัดหมายกับผู้วิจัยเพื่อป้องกันการลืมเวลานัดหมายของสาวประเภทสอง

2.2 เมื่อผู้วิจัยต้องนัดหมายกับกลุ่มตัวอย่างสาวประเภทสอง ซึ่งพักอาศัยอยู่ต่างจังหวัด ผู้วิจัยต้องจัดเวลาในการพบและพูดคุยกับกลุ่มตัวอย่างสาวประเภทสองในวันหยุด เพื่อที่จะไม่เป็นการรีบเร่งในการเดินทาง หรือไม่ผู้วิจัยต้องหาสถานที่พักค้างคืนเพื่อเป็นการสะดวกและไม่ต้องรีบเร่งใน

การเดินทาง

2.3. ผู้วิจัยต้องเตรียมตั้งคำถามที่ผู้วิจัยสนใจอยากรู้ไว้ล่วงหน้า เพื่อที่กลุ่มตัวอย่างจะได้ไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการรอฟังคำถาม คำถามที่ใช้ถามต้องเป็นคำถามที่ไม่น่าเบื่อเพราะกลุ่มตัวอย่างสาวประเภทสองบางคนจะไม่ชอบที่ผู้วิจัยจะเอาแต่ตั้งคำถามอย่างเดียว ดังนั้นผู้วิจัยควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองกับสาวประเภทสองเพื่อป้องกันการเขอะเขินในการใช้คำถามและการตอบคำถาม

2.4. เมื่อการพูดคุยระหว่างสาวประเภทสองกับผู้วิจัยมีการกล่าวพาดพิงถึงสาวประเภทสองอีกคนที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ ผู้วิจัยไม่ควรกล่าวแสดงความคิดเห็นแต่ถ้าจำเป็นต้องแสดงความคิดเห็นควรแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นกลางมากที่สุด เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมาในภายหลัง

2.5. การเข้าพบกลุ่มเป้าหมายในครั้งแรกควรหาคู่เพื่อนที่จะเข้าไปพร้อม ๆ กับผู้วิจัย เนื่องจากสถานที่บางสถานที่ไม่เหมาะสมกับการที่ผู้วิจัยจะเข้าไปเองโดยลำพัง

2.6. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาอย่างเจาะลึก ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนี้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้มาจากกลุ่มเป้าหมายเพียงฝ่ายเดียว ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะศึกษามุมมองในด้านต่าง ๆ ของสมาชิกภายในครอบครัว อาทิเช่น บิดา มารดา พี่ น้อง และเพื่อน เพื่อจะได้รับข้อมูลที่หลากหลายในหลาย ๆ ด้านนำมาประกอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รัดกุมเพื่อวิทยานิพนธ์ในเรื่องใกล้เคียงกันนี้จะเป็นวิทยานิพนธ์ที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะที่ได้นำเสนอไว้นี้เป็นข้อเสนอแนะที่เกิดจากผลสรุปจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผลการศึกษาวิจัยของนักวิจัยท่านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อเสนอแนะที่ผู้วิจัยได้มาจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อจะได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจต่อไป โดยเฉพาะบิดา มารดา และผู้ปกครองของเด็กผู้ชายจะได้นำข้อเสนอแนะเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการเลี้ยงดูบุตรหลานของท่านได้อย่างถูกต้อง ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สำหรับผู้ปกครองที่เห็นว่าเด็กเริ่มมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ สิ่งที่ดีที่สุดและเป็นหนทางที่ดีกว่าการแก้ไข คือ การป้องกันไว้ก่อนเพื่อไม่ให้เด็กมีพฤติกรรมไปในทางเบี่ยงเบน การป้องกันมีดังนี้

1. พยายามสร้างบรรยากาศแวดล้อมตัวเด็กให้มีความอบอุ่นใจ มีความใกล้ชิด และความเข้าใจกันในครอบครัว ให้เด็กได้มีที่พึ่งที่ปรึกษา ให้เด็กมีความสบายใจที่จะเล่าเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเองให้คนในบ้านฟังได้ เช่น บิดามารดา พี่ น้อง ด้วยการรับฟังอย่างเต็มใจ เมื่อมีข้อบกพร่องใด ๆ เกิดขึ้นก็ช่วยกันแก้ไขปัญหา ยกตัวอย่างการกระทำที่ทำให้เด็กเกิดมีปัญหาคือ บิดาเอาแต่

ทำงาน ไม่มีเวลาช่วยเหลืออะไรในบ้าน ไม่เคยช่วยมารดาทำงานบ้าน แม้แต่ลูกก็ไม่มีเวลาที่จะพูดคุยหรือบิดาอาจจะเป็นคนที่ยึดมั่นจริงจัง และบางครั้งอาจจะพูดจาหยาบค้าย ดุด่าลูก ๆ ไม่เคยใช้คำพูดที่ทำให้ลูกเกิดความรู้สึกอับอาย เด็กจะเกิดความรู้สึกและความคิดที่ไม่ชอบบิดา แต่สงสารมารดาเป็นอย่างมาก คิดว่ามารดาลำบาก เด็กจะเริ่มเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ตามที่มารดาเป็นและพยายามทำตัวเลียนแบบมารดาในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งไม่เป็นผลดีกับครอบครัวและต่อตัวเด็กเอง ดังนั้นทุกคนในครอบครัวควรที่จะมีส่วนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ควรที่จะให้สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาความเป็นไปต่าง ๆ ภายในครอบครัว ซึ่งโดยปกติแล้วบิดามารดาจะมีอำนาจมากที่สุดในบ้าน ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วบิดามารดาอาจจะมิพบทบาทเฉพาะในส่วนที่จำเป็น เพราะกฎระเบียบของครอบครัวเป็นสิ่งที่สามารถผ่อนผันและเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อเกิดมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นภายในครอบครัว ทุก ๆ คนในครอบครัวสามารถที่จะพูดคุยและปรึกษากันได้ การโน้มน้าวจิตใจของคนภายในครอบครัวเป็นวิธีการที่บิดามารดาสามารถนำมาใช้ได้ผลดีมากกว่าการแสดงอิทธิพลเหนือลูก ทุกคนในครอบครัวมีสิทธิ์ที่จะโน้มน้าวจิตใจสมาชิกคนอื่น ๆ ให้ทำในสิ่งที่ตนต้องการได้แม้ว่าในความเป็นจริงแล้วบิดามารดาจะเป็นหัวหน้าครอบครัวที่มีอิทธิพลในการจัดการเรื่องต่าง ๆ ภายในบ้านก็ตาม แต่ทว่าโครงสร้างของอำนาจก็ไม่ได้เป็นไปอย่างตายตัว แต่ละคนที่เป็นสมาชิกภายในครอบครัวมีสิทธิ์ที่จะปรับความต้องการของตนเองให้เข้ากันได้กับความต้องการของสมาชิกคนอื่น ๆ บิดามารดาควรที่จะมองครอบครัวด้วยความเข้าใจ ซึ่งจะส่งผลให้บุตรมีความคิดและมีความกล้าแสดงออกอย่างถูกวิธี เมื่อเด็กมีปัญหาข้อข้องใจเด็กก็จะมีคำถามกล้าที่จะแสดงออกมาได้อย่างถูกวิธี กล้าปรึกษาและขอคำแนะนำจากบิดามารดา และพี่น้องในต่าง ๆ เรื่อง บิดามารดาสามารถเข้าใจความคิดและความเป็นไปของลูก ๆ ได้โดยตลอด จะสามารถหาทางแก้ไขให้กับลูก ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากกว่าการที่เด็กจะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพียงลำพัง บางครั้งการแก้ไขปัญหด้วยตัวของเขาเองอาจจะไม่ใช่วิธีการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ผลเสียจะเกิดขึ้นตามมามากมาย โดยเฉพาะเรื่องที่เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจนถึงขั้นตัดสินใจแปลงเพศ ดังนั้นถ้าบุคคลในครอบครัวมีความรักและความเข้าใจในตัวเด็กก็อาจจะช่วยให้เด็กเกิดความมั่นใจที่จะตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ด้วยความถูกต้องและสามารถยืนหยัดอยู่ได้ในสังคมต่อไป

สรุปก็คือ บิดามารดาหรือผู้ที่เลี้ยงดูเด็กควรที่จะมีบทบาทที่เหมาะสมในครอบครัว และเป็นแบบอย่างที่ดีทางด้านบทบาททางเพศให้แก่เด็ก ยกตัวอย่างเช่น มารดาไม่ควรใกล้ชิดกับบุตรชายมากเกินไป หรือบิดาน่าจะมีเวลาให้กับบุตรชายพอสมควร นอกจากนี้การแสดงบทบาทในครอบครัวควรจะเด่นชัดว่า การกระทำใดเป็นของเพศชายและการกระทำใดเป็นของเพศหญิง

2. หากพบว่าบุตรชายมีแนวโน้มที่จะมีความเบี่ยงเบนทางเพศตั้งแต่เด็กมีอายุก่อน 5 ขวบ บิดามารดาหรือผู้ปกครองควรรีบนำเด็กไปรับคำปรึกษาและขอคำแนะนำจากจิตแพทย์ก่อนที่เด็กจะมีอายุมากขึ้นจนไม่สามารถแก้ไขได้

3. ฝึกฝนให้เด็กได้ทำกิจกรรมด้านกีฬา ให้เหมาะสมกับเพศและวัยจะช่วยให้เด็กผู้ชายบางคนที่มีท่าทางเหมือนผู้หญิง ชอบกรี๊ดกราย ได้ออกแรงทำให้มีกล้ามเนื้อแข็งแรงขึ้น มีความเป็นผู้ชายมากขึ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้บิดามารดาควรที่จะเลี้ยงดูเด็กให้ตรงตามเพศที่แท้จริงของบุตร

4. จากคำแนะนำของกลุ่มตัวอย่างทำให้ทราบว่าสื่อสารมวลชนต่าง ๆ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้บทบาททางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โทรทัศน์ และวารสาร นิตยสาร หนังสือเฉพาะกลุ่มที่แปลงเพศ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น บิดามารดา ครู อาจารย์ และผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบควรที่จะทำหน้าที่กรองข่าวสารต่าง ๆ ก่อนที่เด็กจะอ่าน

5. ให้โอกาสเด็กได้พูดคุยกับอาจารย์ เพื่อน ๆ เพื่อให้มีความร่าเริงแจ่มใส มีทางได้ระบายออกในปัญหาต่าง ๆ เพราะครูจะได้มีโอกาสแนะนำบทบาทความเป็นเพศชายและเพศหญิง และควรเปิดโอกาสให้เด็กได้คบเพื่อนที่ดี และคบเพื่อนให้ถูกทาง ไม่ชวนกันไปในทางที่จะทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนทางเพศได้

6. ครูควรอธิบายบทบาทและหน้าที่ความเป็นชาย ความเป็นหญิงให้เด็กมีความเข้าใจ ไม่ให้เกิดความวิตกกังวลกลัวแสดงบทบาทที่เหมาะสมตามเพศของตน สนับสนุนให้แสดงความแข็งแรงตามเพศชาย และความอ่อนหวานนุ่มนวลตามแบบฉบับของเพศหญิง

7. การฝึกฝนให้เด็กรู้จักการเอาชนะใจตนเอง โดยใช้หลักธรรมเข้าช่วย เช่น เด็กผู้ชายที่อยากจะเป็นผู้หญิงควรที่จะพิจารณาตัวเองก่อนว่า ธรรมชาติให้เราเกิดมาเป็นเพศชาย ไม่ควรมีความคิดฟุ้งซ่าน อยากจะเป็นผู้หญิง รู้จักพอใจในสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่ ไม่อยากเป็นในสิ่งที่ไม่ควรเป็น

8. เมื่อหมดหนทางที่จะดึงเด็กกลับมาเป็นเพศเดิมตามร่างกายได้อย่างเดิมแล้ว เนื่องจากเด็กไม่สามารถที่จะยอมรับเพศเดิมที่ตนเองมีได้ ผู้ปกครองควรเข้าใจและให้โอกาสเด็กทำในสิ่งที่เด็กต้องการ ซึ่งบิดามารดาควรที่เป็นกำลังใจให้กับเด็ก อย่าตอกย้ำซ้ำเติมเด็กด้วยคำพูดหรือการกระทำ เพื่อที่เด็กจะสามารถใช้ชีวิตในเพศที่เด็กปรารถนาได้อย่างมีความสุข เพราะคนที่แปลงเพศไม่ใช่เป็นคนไม่ดีไม่มีความสามารถ ผู้ปกครองควรเป็นแรงผลักดันให้เด็กสามารถต่อสู้ต่ออุปสรรคได้อย่างเข้มแข็ง